

14 Οκτωβρίου 2011

Ο σεμνός ιερέας

[/ Επικαιρότητα](#) / [Προς Επεξεργασία Αφιερώματα](#)

Αγαπητοί Αναγνώστες της Ιστοσελίδας μας,

Με αγάπη Χριστού, και βαθιά εκτίμηση προς το πρόσωπο του Πατήρ Ευέλθωντα, θα ήθελα να αναφέρω λίγα λόγια που με βαθιά συγκίνηση και αγάπη έγραψα για τον φίλο, πνευματικό και πατέρα μας.

π. Ευέλθων Χαράλαμπος (†27.06.2011)

Ο ταπεινός Ιερέας που τον στόλιζε πάντοτε άδολη ευσέβεια και βαθιά ειλικρινής ευγένεια, που όλοι τον αγαπούσαν για την ευθύτητα του χαρακτήρα και την απλότητα των ηθών του, την 27ην του μηνός Ιουνίου του 2011, αναχώρησε για να συναντήσει τον Μέγα Πατέρα μας και να τον υπηρετεί από την Άνω Ιερουσαλήμ.

Ο Ιερέας που αποτελούσε όχι μόνο για τον κόσμο του Παραλιμνίου αλλά και για όλους τους Ελληνοκύπριους μας πρότυπο ιεροσύνης, πρότυπο ανθρωπιάς και ελεημοσύνης μα πάνω από όλα πρότυπο σωστού χριστιανού.

Χτες ημέρα μνήμης των πρωτοκορυφαίων αποστόλων Πέτρου και Παύλου κηδεύσαμε αυτόν τον ισαπόστολο, τον πατέρα Ευέλθωντα Χαραλάμπους. Μπορεί να είναι βαρύς ο χαρακτηρισμός αυτός αλλά είναι ισάξιος της ζωής του μακαριστού αυτού λευίτη ιερέα και αυτό το ξέρουν καλά όσοι τον γνώρισαν, τον έζησαν και τον άκουσαν γιατί ο Πατήρ Ευέλθωντας ήταν ένας ήρεμος άνθρωπος, μια βιβλική μορφή που είχε ανοίξει ένα παράθυρο στον κόσμο της καλοσύνης και της αγάπης. Μας είχε διδάξει την ελεημοσύνη, την αγάπη στον Θεό πατέρα μας, την αγάπη προς τον συνάνθρωπό μας.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ την πρώτη μέρα που τον γνώρισα στην κατασκήνωση του Αγίου Νικολάου της Στέγης που είχε έρθει να εξομολογήσει τα παιδιά της κατασκήνωσης. Τότε για πρώτη φορά κατάλαβα τι θα πει εξομολόγηση. Ο πατήρ Ευέλθωντας, κατάφερε με τον μοναδικό του τρόπο και το αξέχαστο χαμόγελο του να μου ανοίξει τα μάτια της καρδιάς μου και να με κάνει να αγαπήσω την Εκκλησία αλλά και το μέγα μυστήριο της εξομολόγησης. Συνηθισμένος να λέω στον παπά τις παιδικές μου αμαρτίες, να μου διαβάζει την ευχή και μετά να φεύγω, αντίκρισα για πρώτη φορά τότε έναν παπά που μου συμπεριφέρθηκε σαν πατέρας. Μου μίλησε, μου εξήγησε, με αστείεψε και με αγκάλιασε με την απέραντη αγάπη του. Έφυγα απ' εκεί και δεν θα ξεχάσω πόσο πολύ αδυμονούσα να έρθει το

επόμενο καλοκαίρι για να πάω να εξομολογηθώ στον πατήρ Ευέλθωνα.

Ο ζήλος του για την Εκκλησία ήταν πολύ μεγάλος. Ήταν πάντα άνθρωπος σωστός και συνετός. Μαζί με την πολυαγαπημένη του, και άξια αρωγό και συμπαραστάτη του, την πρεσβυτέρα κ. Ανδρούλλα δημιούργησαν μία καταπληκτική οικογένεια και απέκτησαν τρία εκπληκτικά παιδιά, τον μακαριστό Χριστόφορο (+1995), την Μαρία και τον Δημήτρη. Ο Θεός τους αντάμειψε στέλνοντάς στα παιδιά τους άξιους συντρόφους για την συνέχιση του πνευματικού τους αγώνα, τον Γιώργο (σύζυγο της Μαρίας) και την Χρύσω (σύζυγο του Δημήτρη) αλλά και τα μικρά αγγελούδια Ανδριανή, Χριστόφορο, Ευέλθων (από την Μαρία και τον Γιώργο) και Αναστασία και Ευέλθων (από τον Δημήτρη και την Χρύσω).

Το έργο του είναι ανεκτίμητο και ανυπολόγιστο. Παρόλο που όλοι θα έχετε διαβάσει, ή ακούσει οφείλω να αναφέρω σε συντομία την πιο κάτω βιογραφία του.

Γεννήθηκε στο κατεχόμενο χωριό Άγιος Γεώργιος Σπαθαρικού στις 3 Μαρτίου 1950. Την 1ην Ιουλίου 1973 χειροτονήθηκε διάκονος από το μακαριστό τότε Χωρεπίσκοπο Κωνσταντίας κ. Χρυσόστομο και την 3ην Νοεμβρίου 1979 πρεσβύτερος από τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κυρό Χρυσόστομο Α΄ στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Παραλιμνίου. Στις 4 Μαΐου 1980 χειροθετήθηκε Πνευματικός και Οικονόμος από τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομο Α΄. Την 10ην Μαρτίου 2002 χειροθετήθηκε Πρωτοπρεσβύτερος από τον Μακαριστό Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ. Πέτρο τον Ζ΄ († 2004).

Ως διάκονος υπηρέτησε στον Ιερό Ναό Αποστόλου Λουκά Αμμοχώστου μέχρι και την τουρκική εισβολή του 1974. Μετά την εισβολή υπηρέτησε ως διάκονος και Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Παραλιμνίου μέχρι το 1999. Από το 1999 μέχρι και σήμερα υπηρετούσε ως Προϊστάμενος στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Παραλιμνίου.

Ο μακαριστός π. Ευέλθωντας ήταν κάτοχος πτυχίου Παιδαγωγικών και Θεολογίας. Υπηρέτησε ως εκπαιδευτικός στη Δημοτική και Μέση Εκπαίδευση, και αφυπηρέτησε ως Διευθυντής Λυκείου το 2009. Υπήρξε συγγραφέας εποικοδομητικών βιβλίων.

Όταν πήγε στον Άγιο Δημήτριο το 1999 κατάφερε σε πολύ μικρό διάστημα να αναμορφώσει όλη την πνευματική ζωή της περιοχής με την αυθόρμητη συνδρομή των συγχωριανών του που στο πρόσωπό του βρήκαν τον Θρησκευτικό ποιμένα που τους έλλειπε χρόνια.

Μοναδική ήταν η αγάπη που έτρεφε για τα παιδιά, κάθε ηλικίας. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε που οι νέοι αλλά και οι πιο παλιοί, διατηρούσαν μια μοναδική σχέση μαζί του.

Όλοι εμείς που είχαμε την τύχη να γνωρίσουμε αυτόν το μοναδικό Ιερέα δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την απίστευτα γλυκιά και συγκινητική φωνή του τις ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδας, το αυθόρμητο δάκρυ του τις ημέρες των Παθών, τον υπέροχα εκφραστικό τρόπο της Θείας Λειτουργίας, την ανυπομονησία του να έρθει η εορτή του πολιούχου Αγίου Δημητρίου και να διοργανώσει τα «Δημήτρια» για να μπορέσει να υμνήσει και να δοξολογήσει τον Άγιο του με εκδηλώσεις, αγρυπνίες, ομιλίες, και ότι άλλο μπορούσε σκεφτείτε.

Ήταν ο Ιερέας που συμμετείχε στη χαρά σου και σε απογείωνε, που συμμετείχε και συμπαραστεκόταν στην λύπη σου με το μοναδικό του βλέμμα, τις κινήσεις του, την ηρεμία του και τις συμβουλές του, που σου απάλυνε τον πόνο σου και σε έκανε να

νοιώθεις πιο κοντά στο Θεό.

Δια μέσου του δικού του πόνου έφερνε το χαμόγελο στον πονεμένο. Πριν σχεδόν δεκαπέντε χρόνια κήδευσε τον αγαπημένο του Χριστόφορο, το πρωτότοκο γιό του, και με τις εμπειρίες που απόκτησε από το χαμό του παιδιού του σε βοηθούσε να βλέπεις τον πόνο σου με διαφορετικό τρόπο έτσι ώστε να γλυκαίνεται η ψυχή σου.

Με αυτό τον τρόπο βοήθησε και τη δική μας οικογένεια, όταν τον Σεπτέμβριο του 2004 (11 Σεπτεμβρίου 2004) κοιμήθηκε ο πολυαγαπημένος μας αδελφός και πνευματικός πατέρας Αρσένιος Μαχαιριώτης. Με το άκουσμα της είδησης, ο πατήρ Ευέλθωντας και η πρεσβυτέρα του η κυρία Ανδρούλλα, έτρεξαν στο σπίτι της μητέρας του πατρός Αρσενίου κυρίας Μαγδαλινής (πεθεράς μου) και μας μίλησαν, μας αγκάλιασαν και μας στήριξαν.

Η παρουσία του και η συμπαράσταση του δεν ήταν μόνο για μία ημέρα αλλά είχε διάρκεια, αφού με το χαμό του ανθρώπου μας, πολλοί έτρεξαν να μας συλλυπηθούν, και να μας στηρίξουν εκείνες τις δύσκολες ημέρες. Ο χαμός ενός δικού σου ανθρώπου όμως δεν ξεχνιέται όσος καιρός και αν περάσει και αυτό ο πατήρ Ευέλθωντας το γνώριζε πολύ καλά, γι' αυτό και όποτε μπορούσε μας έπαιρνε τηλέφωνο να δει πως είμαστε, ρωτούσε για την πεθερά μου και όποτε την έβλεπε, καθόταν μαζί της και περνούσε αρκετές ώρες δίνοντάς της κουράγιο και ελπίδα.

Ο π.Ευέλθωντας ήταν ο Ιερέας με την απίστευτη και ιδιαίτερη σχέση που είχε με τα παιδιά και όλους τους νέους, ο Ιερέας που δεν δίσταζε να παραμελήσει την οικογένεια του για να βοηθήσει όπου χρειαζόταν χωρίς ποτέ κανείς να μάθει τίποτε, ο Ιερέας που δεν ξεχνούσε ποτέ τους φίλους του, ο Ιερέας που δεν έκανε πολιτικές διακρίσεις, ο Ιερέας με το πλήθος ψαλτών, ο Ιερέας με το υποδειγματικό πνευματικό, κοινωνικό και φιλανθρωπικό του έργο, ο Ιερέας οικογενειάρχης πρότυπο, ήταν ένας άνθρωπος γλυκός, πράος, γεμάτος καλοσύνη, χιούμορ, μα πιο πολύ ήταν καλόκαρδος και ευγενικός!!!

Ο Μητροπολίτης Κένυας Μακάριος, φίλος με τον μακαριστό πατέρα Ευέλθωντα για αρκετά χρόνια, μιλώντας εκ μέρους του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής Θεοφίλου του Β' μας ανακοίνωσε ότι το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας θα τον ανακηρύξει «ΜΕΓΑ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ» για την μεγάλη προσφορά του πατήρ Ευέλθοντα που έχτισε περισσότερες από 15 Εκκλησίες, Νοσοκομεία, Σχολεία, Συσσίτια και άλλα πολλά στην Αφρική.

Αποτελούσε σύμβολο αγάπης, ήταν μια βιβλική μορφή και πρότυπο Ιερέα. Ένας πολύ ξεχωριστός και μοναδικός άνθρωπος. Ευχόμαστε όμως εκεί στην Άνω Ιερουσαλήμ που βρίσκεται μαζί με τον Θεό Πατέρα μας, μαζί με την Παναγία, τους Αποστόλους, όλους τους Αγίους, μαζί με τους μακαριστούς γεροντάδες Παΐσιο, Πορφύριο, Ιάκωβο, Δημήτριο Γκαγκαστάθη, τον γέροντα Ιωσήφ τον Βατοπαιδινό που τόσο αγαπούσε, τον φίλο του πατέρα Αρσένιο Μαχαιριώτη αλλά και τον γιό του Χριστόφορο να μας ευλογεί και να μας αγιάζει γιατί ήταν και θα είναι ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΙΕΡΕΑΣ, Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΠΑΠΑΣ, Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΠΑΤΕΡΑΣ...

«...τον ευλογούντα και αγιάζοντα ημάς, Κύριε φύλαττε αυτόν και την οικογένεια του εις πολλά έτη Δέσποτα...»

Αμήν

π. Γεώργιος Κορτας

<http://bit.ly/10i5A1K>